

РЕШЕНИЕ

№ 1386

гр. Пловдив, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Таня Асп. Г. - Точевска

при участието на секретаря Златка Ем. Димитрова
като разгледа докладваното от Таня Асп. Г. - Точевска Гражданско дело №
20225330107222 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т.
2 и т. 3, вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, и чл. 86 от ЗЗД.

Ищцата Р. Г. Д. – К., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. П., ул. „*****“ № **, чрез
адв. Б. е предявила срещу „Г. Д. „*****“ към М., с адрес: гр. С., бул. „*****“ №
**, представлявана от Гл. к. И.Й. – Г. д. обективно съединени иски да бъде признато за
незаконно и отменено уволнението на ищцата, извършено със Заповед № *****, на
работодателя, с която на същата е наложено дисциплинарно наказание „*****“, да бъде
възстановена на заеманата преди уволнението длъжност „*****“ и да бъде осъден
ответника да ѝ заплати обезщетение за това, че е останала без работа за период от 6 месеца
след уволнението в размер на 17 194, 86 лева, ведно със законна лихва от завеждане на
исквата молба, изпратена по пощата – *****Г., до окончателното изплащане.
Претендира законна лихва и разноски.

Ищцата твърди, че е работила по ТПО с ответника на длъжност „*****“, възникнало на
основание сключен тр. договор от *****Г.. Сочи, че със Заповед № *****Г. на Гл.
к.И. Й. – Г. д. на „Г.Д. „*****“ към М. ТПО ѝ е прекратено поради налагане на дисц.
наказание „*****“.

Твърди се ищцата да е с чисто дисц. минало и до този момент да не са ѝ налагани каквито и
да било дисц. наказания. В самата заповед били изложени няколко мотива, обосноваващи
наказанието. Първият от тях бил изготвена справка за издадени мед. направления за

консултации със специалисти в периода *****г. – *****г., участие в която взел лишеният от свобода А. О.. Ищцата в писмените си обяснения от *****г. обяснила случилото се и приложила обясненията на това лице, както и липсата на вина у нея. Твърди се справките на 06 и 13.07.2021г., както и *****г. да са извършени от служител на З. П. с разрешение на Началника, който бил напълно наясно с този факт. Относно издадени направления на дати ***** и *****г. се твърди на тези дати ищцата да е полагала труд извън работното си време. В резултат на всичко това на ищцата било наложено най-тежкото дисц. наказание за нарушения и обстоятелства, случили се по време, по което тя не е била на работа. Досежно справка от дата *****г., работодателят приел, че с висока степен на вероятност някакъв достъп бил осъществен от лице Н. К. В.. Така формулирано, ставало въпрос за нещо, което е само предположение и не може да се вмени във вина на ищцата.

Досежно амбулаторните прегледи се сочи, че листове за извършени такива следва да се намират в досиетата на лицата, а твърдението, че не се подписват и подпечатват от ищцата не отговаря на действителността. Твърди се прегледите да са се извършвали по график и винаги да са били реални, като самите амбулаторни листове се подписвали след предоставянето им в практиката, а не в момента на прегледа. Досежно твърдението на работодателя, че част от направленията са издадени по време на отсъствие на ищцата, като били посочени дати, се твърди на тези дати ищцата да е ползвала законоустановен отпуск, да не е била на работа и съответно да не носи отговорност за това, което се е случило на местоработата ѝ в нейно отсъствие. Същото се отнасяло и за направените справки за издадени мед. направления за консултация със специалист по времето, докато ищцата е била в законоустановен отпуск. Досежно броя издадени направления и това дали ищцата е спазила или не НРД между НЗОК и БЛС за периода *****., се сочи, че от нормативна гледна точка за лишените от свобода липсва ограничение за броя на издаваните направления, поради което и не може да се говори за злоупотреба касателно техния брой.

Досежно 52 броя извършени консултации с кардиолог и издадени толкова направления за м. декември *****г., за които работодателят твърдял, че не е приложила амбулаторни листове, се твърди тези твърдения на работодателя да са неверни. Амбулаторните листове се намирали в програмата „*****“, където били регистрирани от ищцата с данни кога е проведен прегледът и са описани нуждите на съответното лице. Оспорват се останалите нарушения, вменени на ищцата във връзка с кардиологичните прегледи. Твърди се те да са били реално проведени от кардиолог, провеждането им да е въведено в програмата „*****“, подписите на лицата били лично положени. Отделно от това, в заповедта липсвала конкретика кога е извършено нарушението.

Следващият мотив за уволнението на ищцата било лабораторното изследване на 179 лишени от свобода – тези изследвания според работодателя били фиктивно извършени. Самото нарушение не било конкретизирано съгл. изискванията на чл. 195, ал. 1 от КТ. Ищцата дала обяснения, в които посочила име на лаборант и кога е идвал в сградата на затвора. Тези обяснения послужили на работодателя да вмени във вина на ищцата и още нарушения досежно качествения анализ на състоянието на лишените от свобода, както и за липсата на

достъп до резултатите от изследванията. оспорва се тези констатации на работодателя да отговарят на действителността. Също така в заповедта било записано, че след като последното направление за медико-диагностично изследване от *****Г. е с номер *****, той трябвало да отговаря на броя направления. Категорично се оспорва това да е възможно, тъй като са били издавани направления за изследване на лишени от свобода, изкарвани във външно болнично заведение, на един пациент били предоставяни повече от едно направление.

Също така ищцата била наказана за това, че е предписвала лекарства за лечение на психични заболявания, без да има медицински показатели и при липса на отчетност. Оспорва се това да отговаря на истината, твърди се ищцата да не издава т. нар. „зелени рецепти“ за изписване на такива лекарства, сочи се такова право да има само психиатър, каквато тя не е. Досежно споменатите от работодателя „картончета“ – досежно вид и доза на медикамента, се сочи, че същите се издават веднъж за определен сок до следващата консултация с психиатър, който може да промени медикамента или дозата на пациента. Медикаментите не се раздавали безконтролно, а в присъствието на служител от НОС със съответна бележка и срещу подпис на лишения от свобода. Досежно твърдението за безконтролно раздаване на медикаменти на конкретни лица се сочи, че за лицето А. Н. Е. терапията е назначена от психиатър, но същият не е приемал регулярно предоставеното му лекарство, за А. А. С. се твърди приетите медикаменти да не са му били предписани, а за това как и кога се е сдобил с тях е извън правомощията на ищцата. Същото се твърди и за Н. А. А.

Твърди се ищцата да не е нарушила изискванията на Наредба № 2/22.03.2010г. поради това, че сведенията за здравословното състояние се съхраняват в ел. досие на пациента и винаги може да се направи справка. Досежно вписването трите имена на лишения от свобода, дата на приемане и изписване от стационара, диагноза, основание за настаняване, данни за медикаментозно лечение и това, че ищцата не спазвала тези изисквания се твърди, че същите са спазени, тъй като при работодателя съществуват тетрадки, в която тези данни се вписват, и че тези тетрадки са редовно водени от ищцата. тетрадките били две – за амбулаторни прегледи и за лежачо болни, в тази за лежачо болни се вписвало кога е постъпил в стационара и кога е изписан болният, а за амбулаторни прегледи – какво е било състоянието му, съответните показатели и лечението.

На ищцата наказание било наложено и за неоправдано дълъг престой в стационара на пет лица – А. О. А., И. П. К., П. К. Р., П. Т. Б. и А. А.. Твърди се в писмените си обяснения от *****Г. ищцата изчерпателно и подробно да е обяснила медицинските основания за тази продължителност за всяко от лицата, но обясненията й изобщо не са били взети предвид при налагане на наказанието.

Досежно разходът за поддържане на наличностите в аптекния шкаф и необосновано високия разход на някои медикаменти, за което ищцата също е наказана, се твърди това нарушение изобщо да не е конкретизирано от работодателя. Същевременно обаче ищцата била направила съответните разбивки в тетрадката за амбулаторни прегледи. Относно

сумата от 19 882, 88 лева, в нея влизала стойността на медикаментите освен в затвора П., и тази в ТПО Х. и ТПО С., плюс платените лекарства по рецепти на социално слабите затворници, които били одобрявани от комисия и които нямали електронни здравни книжки. За тях лекарствата се закупували от този бюджет. Документите за покупката им се съхранявали в счетоводството на работодателя, а копията – в медицинския център. Всеки разход бил заприходен в програмата „*****“, като имало пълна счетоводна отчетност. Описва се механизмът на изписване на лекарства от аптекния склад до аптекния шкаф. При изписване на лекарства това се отразявало в разходен ордер, след което се изписвали от системата и всеки месец се отчитали в счетоводството. Ето защо нямало как да е налице злоупотреба с финанси. Относно споменатите 50 броя бързи антигенни тестове, същите би следвало да се намират в аптекния склад, а цената им представлявала счетоводен въпрос извън компетентността на ищцата. Относно делимостта на опаковките от лекарства, това нямало как да се отрази в складовата програма, тъй като крайната цена била за опаковка и изчисляването им не се правело по брой таблетки и брой пациенти. Тук отново нарушението не било описано с изискуемите от чл. 195, ал. 1 КТ реквизити.

Относно заявеното от работодателя, че ищцата не познава и отказва да прилага нормативната уредба, свързана с мед. обслужване на местата за лишаване от свобода, това се оспорва като невярно. Твърди се ищцата да е поемала трудови задължения за длъжности, които не са били заемани за целия период на работа по трудовия ѝ договор, тя е била максимално натоварена и с неспецифични за длъжността ѝ задължения, като се твърди да е изпълнявала възложените ѝ такива с дл. х-ка като *****. Неверни били твърденията за неспазване нормативни актове и разпореждания на Главния директор на ГДИН.

С оглед на горното се моли съдът да приеме заповедта за незаконосъобразна и да я отмени, да се възстанови ищцата на работа и да ѝ се присъди обезщетение за оставане без работа 6 месеца след уволнението за периода *****г. – *****г. в р-р на 17194, 86 лева.

Претендират се разноски.

В съдебно заседание ищцата лично и чрез пълномощника си адв. Б. поддържа исковата молба и моли исковете като доказани да се уважат. Претендира разноски. Представя писмена защита, с която детайлно обосновава твърденията си, че по делото ищцата безспорно е установила твърденията си, че сочените изследвания и прегледи действително са извършени, а ответникът не е установил твърденията си за извършените от ищцата нарушения.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника, чрез пълномощника юрк. Ч., с който се твърди производствените правила при издаване заповедта да са спазени, като се цитират разпоредбите на чл. 13, ал. 2, т. 9 и чл. 19, ал. 4 от ЗИНЗС досежно компетентността на дисциплинарно-наказващия орган. По същество се твърди в периода *****г. – *****г. ищцата да е извършила деяния, представляващи нарушение на тр. дисциплина по чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ и т. 10 от КТ. Нарушенията кореспондирали на наложеното наказание, формата на чл. 195, ал. 1 от КТ била спазена, спазена била процедурата по Глава Девета, раздел Трети на КТ, бил изслушан служителя и били приети писмените му обяснения. Заповедта

била връчена лично срещу подпис. Наказанието било наложено в рамките на два месеца от откриване на нарушенията. С оглед на горното се моли исковете да се отхвърлят, претендират се разноски.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника юрк. Ч. оспорва исковете и моли същите да се отхвърлят. Счита, че от представените писмени документи по административно-наказателната преписка безспорно се установяват нарушенията на ищеца и законосъобразността на наложеното наказание. Ето защо моли същото да бъде потвърдено от съда, а исковете да се отхвърлят. претендира разноски, прави възражение за прекомерност на разноските на ищеца.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

За да бъде уважен искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ да се признае уволнението за незаконно, и като такова да бъде отменено, е необходимо ищецът да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника, че същото е прекратено поради налагане на дисциплинарно наказание „*****“, като оттам насетне в тежест на ответника е да установи законосъобразността на оспорената заповед, а именно - че същата е издадена от компетентен орган, носител на работодателската и в частност - дисциплинарната власт, че заповедта притежава изискуемите от закона реквизити, че е било налице посоченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение – че ищецът е извършил посоченото в заповедта нарушение на трудовата дисциплина и че същото е извършено виновно; че тежестта на нарушението съответства на тежестта на наказанието, че процедурата по налагане на дисциплинарното наказание е спазена, че на ищеца са били изискани обяснения преди налагане на наказанието за всяко едно от нарушенията, за които същото е наложено, и че наказанието е наложено в предвидените в разпоредбата на чл. 194 от КТ срокове, както и че надлежно е връчена на ищеца заповедта за налагане на дисц. наказание „*****“.

От представените по делото от ищцовата страна писмени доказателства се установява, че между д-р Р. Д.– К. и Г. д. „*****“, представлявана от Главния директор, е възникнало трудово правоотношение, по силата на трудов договор от *****., като ищцата е заела при ответника длъжността „*****“ с място на работа - Медицински център при затвора П., II-ра категория, с основно месечно възнаграждение – 1176 лева, добавка за работа в МЛС – 58, 80 лева, ДТВ за ТСПО – 358, 09 лева, и други две доп. възнаграждения, общо – 1634, 89 лева, и порционни пари – 120 лева. На ищцата е връчена длъжностна характеристика за заеманата длъжност.

Установява се, че със Заповед № *****Г. на Главния директор на ГДИН главен комисар И. Й. ТПО на ищцата е прекратено с налагане на дисциплинарно наказание „*****“ на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ.

В мотивите на заповедта е посочено, че същата се издава след извършена проверка, назначена с две заповеди на главния директор на ГДИН от ***** и ***** . Същата била

приключила с изготвяне на писмена справка рег. № *****. по описа на ГДИН, като били установени тежки нарушения на трудовата дисциплина, изразяващи се в неправомерни действия по см. на чл. 282 от НК и чл. 190, ал. 1, т. 3, т. 4 и 7 от КТ.

Сочи се, че комисията, определена в заповедта от *****, е изисквала от ищцата справки за издадените мед. направления за консултация със специалисти за периода *****. — *****. като справката била предоставена от лишения от свобода А. О., назначен като санитар в МЦ към затвора П. Същият сам въвел паролата в персоналния ѝ компютър, в програмата „****“, без да я попита. Твърди се че с това действие д-р К. е нарушила разпореждане на Главния директор на ГДИН № *****, забраняващо достъпа на лишените от свобода до медицинска информация, лекарствени средства, телефони и компютърни конфигурации. По този повод била изисквана справка за лог файловете на акаунта на д-р К. за достъп до системата, за периода *****. — *****., при което било установено, че са извършвани справки в ИСИН по дни и часове, в които д-р К. е била в платен годишен отпуск, или не е била на смяна в съответния час, или е приключило работното ѝ време. Сочат се дати *****, сочат се дни и часове, както и какво е било работното ѝ време в тези дати и съответно дали се е водела в отпуск. Сочи се дата ***** в 07:22 часа, за лице Н. К. В., твърди се той да е бил назначен като санитар в стационара и на същата дата да е освободен, като се предполага с висока степен на вероятност, че той е извършил достъпа. С дотук изложеното се твърди ищцата да е нарушила чл. 41, ал. 1, чл. 43, ал. 1, ал. 2 и ал. 5, 44 и 45 от Вътрешните правила за мрежова и информационна сигурност в ГДИН и териториалните ѝ служби, утвърдени със заповед от *****.

Видно било от справка, че за последното тримесечие на *****г. са издадени 175 броя направления, във връзка с амб. прегледи, регистрирани в система *****. Сочи се, че амбулаторният лист не се разпечатвал и не се представял за подпис на лишения от свобода, така бил неясен поводът за издаването му. Твърди се, че тези прегледи и консултации са формално извършени, тоест отразени в системата, без реално да са били извършени и проведени. Част от направленията били издадени по време на отсъствие на ищцата, а именно *****.г., *****.г., като на тези дати ищцата е била – на първата в платен год. отпуск, на втората в отпуск поради временна неработоспособност. на *****.г. били издадени амб. лист и направление на лишен от свобода, който три дни по-рано е освободен.

Твърди се дублиране на направления за консултации с определени специалисти на определени лишени от свобода, тъй като такива били издавани на повече от една дата за един и същ специалист, като датите на издаването им обхващат периода от края на м. *****г. до началото, респ. края на м*****г. Изброени са по две дати и имена на лишени от свобода, както и за какъв специалист са направленията. Горното показвало, че ищцата не спазва националния рамков договор, където било посочено, че едно направление е валидно до 30 календарни дни от издаването му.

През м. декември ищцата издала 52 направления за консултация с кардиолог и представила 52 амб. листа за преглед от кардиолог. За тези направления ищцата не приложила амбулаторен лист, издаден от нея, за да е видно, че пациентът се нуждае от консултация или

има заболяване, налагащо специализирани диагностични дейности. При 25 от прегледите нямало назначена медикаментозна терапия, при останалите 29 била описана външна такава, като кардиологът не бил назначил лечение при нито една от тези 52 консултации. Твърди се, че има несъответствие в издадената документация, в подписите на лицата, което навеждало на извод, че тези прегледи са извършени „формално“.

Твърди се, че на практика годишните профилактични прегледи, които трябвало да се извършат от лицата (не се сочи кои и за коя година) били извършени от „специалист“, като нито едно от прегледаните лица не е подлежало на диспансерно наблюдение.

От представени амбулаторни листове за извършени 20 консултации с психиатър през ноември и декември ****г. се установило, че ищцата не е представила амбулаторен лист, издаден от нея, от който да било видно, че лишеният от свобода се нуждае от преглед. Какви и кои са тези лишени от свобода, не се сочи в заповедта, за да може да се провери горното. Тези листове не били подписани от пациента. 11 лишени от свобода не били вписани в амбулаторната книга, 9 били отразени само с три имена, при осем липсвали подписи. Липсвало доказателства прегледите да са извършени.

Била изискана справка за направления за периода *****г., било установено издаване направления за изследвания на 179 лица. Соци се какъв бил кода им. Ищцата следвало в изпълнение на Наредба № 8/-3.11.2016г. за профилактичните прегледи и диспансеризацията да формира групи от лица с рискови фактори за развитие на заболявания, не го направила. За тези 179 лица не ставало ясно как е взета сутрин кръв на гладно, като през ноември и декември 21г., не било вписано в постовите книги лишените от свобода да са посещавани от лаборант. По този повод комисията изискала от ищцата обяснения и резултатите за 12 случайно избрани лица, било установено на 11 изследванията да липсват, защото били предадени на лишените от свобода. така ищцата не разполагала с резултатите за тези лица, които не се сочи кои са, и не можела да извърши качествен анализ на състоянието им.

Били издадени 805 направления на общо 563 лишени от свобода към дата *****г., което значело по 1,4 направления на човек, а приблизителният брой на назначените изследвания бил 4830. Тази констатация в каква връзка е, не е ясно.

В хода на проверката било установено, че ищцата е назначавала лечение на психични заболявания без медицински показания и липса на отчетност. Соци се, че имало 32 лишени от свобода, които провеждал лечение „с картончета за психоактивни вещества“, сочат се имена на две лица, за които в хода на процеса се установява, че съкращението означава, че са лишени от свобода, за които имало амбулаторен лист от психиатър, и че някои картончета не били подписани. Липсва описание и посочване на каквото и да било. Сочат се петима лишени от свобода, отново без имена, за които нямало консултация с психиатър, като липсвала документация за назначеното им лечение, вид и количество отпуснати лекарства. Соци се, че раздаването на тези медикаменти било безконтролно, като това се установявало от показанията на лице, лишено от свобода – А. О. А., който ги раздавал срещу бележка в присъствие на лица от надзорно-охранителния състав, като медикаментът не се приемал на

място. Това било нарушение на разпореждане на главния директор на ГДИН № *****Г. Сочи се, че в резултат на безконтролното раздаване на медикаменти, те се превърнали в обект на размяна и търговия между лишените от свобода, и през октомври *****Г. у лишения от свобода А. Е. били намерени 23 таблетки Л., за което било образувано досъдебно производство. Това лице при приемането му в Затвора П. на ***** нямало назначена терапия.

На *****Г. лишеният от свобода А. С. бил хоспитализиран по спешност в клиника по токсикология в посочена болница с диагноза „отравяне с други неуточнени антипсихотични и невролептични препарати. тентамен суицидии. токсичен гастрит. токсична енцефалопатия“. От мед. документация на същия се установило, че за последното тримесечие на *****Г. не му е издавано направление, не е консултиран с психиатър и няма назначено лечение, б но за този период на негово име имало издаден картон за лечение със „*****“ и „*****“. В обясненията си за това лице ищцата посочила, че е допуснала грешка в имената.

Било установено нарушение за лицето Н. А., страдащо от „*****“ на което било изписано лечение с „*****“ *** мг. за инжекции. В досието му били налични копия на протоколи за предписване на лекарства, като стойността на една опаковка от „*****“ *** мг била 886, 68 лева и се поемала от НЗОК. В обясненията си ищцата посочила, че последния протокол за изписване на медикамента е бил изгубен заедно с рецептата, като при освобождаването на лицето била върната рецептурната книжка. Това не можело да се установи поради липса на приемо-предавателен протокол. Загубата на протокола довела до забавяне на скъпоструващо лечение, което било в резултат на небрежност на ищеца и това довело до нарушаване последователността на лечебния процес с риск от влошаване здравния статус на лицето. Горното било нарушение на Наредба № *****Г.

Сочи се, че комисията е установила нарушение от ищцата във връзка с назначаване на стационарно лечение в медицинския център на лица, лишени от свобода, като се цитира тетрадка за лежачо болни. Там били вписани имена на лишения от свобода, ден на приемане и ден на изписване без посочване на диагноза и приложено лечение. имало 11 записа с направени корекции. Било изискано и копие от амбулаторния дневник. Сочат се имена на петима лишени от свобода и периода на престоя им в стационара с начална и крайна дата, като в един момент е видно, че заповедта всъщност представлява копие на искането за даване на обяснения и го преписва. Посочено е, че за тези пет лица липсват медицински документи, удостоверяващи извършени на тези лица прегледи по време на престоя им в стационара, с което ищцата е нарушила задължението си да поставя диагноза, да изготвя лечебен план, да анализира писмено хода на заболяването и да изписва назначената медикаментозна терапия.

Следващото описано нарушение е във връзка с отчетността на предоставените лекарствени средства в медицинския център. Сочи се, че за периода *****Г. — *****Г. са поръчани медикаменти на стойност 19 882, 88 лева, а не се сочи от кого, като стойността на изразходваните медикаменти липсва в справката. Описано е, че в манипулационната на

медицинския център се зарежда „аптечен шкаф“, от аптечния склад, от който периодично на лишените от свобода се осигуряват лекарства, Сочи се, че тези разходи не се описват в журнала за амбулаторни прегледи, не е ясен механизмът на зареждане на аптечния шкаф и изписването на лекарства от аптечния склад. От справка от складовата програма бил установен необосновано висок разход на медикаменти, а други били заприходени с два различни кода.

В справка фигурирали позиции, които не би трябвало да се поръчват от „АД“, а от „Х. Б.“ ЕООД. Какви са те и дали ищцата ги е поръчала, не се сочи. Соци се, че за периода били поръчани 150 броя антигенни тестове за Ковид-19, били изписани 50, като заприходените били по цена 10 лева, а в договора с „Х. Б.“ ЕООД били 12 лева с ДДС. Комисията изисквала допълнително счетоводна документация, като било установено, че делимостта на опаковките с таблетки не е отразена точно в складовата програма. При умножение се получавало по-голямо количество таблетки от съответния вид, което пък не кореспондирало на броя на пациенти и общия брой лишени от свобода (тук е абсолютно неясно за какви таблетки става въпрос, кой ги поръчва, как се изписват, какво е точно несъответствието, за какви точно медикаменти, на каква стойност).

В заключение се сочи, че от дотук описаната фактическа обстановка за работодателя става ясно, че д-р К. не познава или умишлено отказва да прилага нормативната уредба, свързана с мед. обслужване на местата за лишаване от свобода, и продължава да допуска нарушения, свързани с неизпълнение на преките й задължения, разписани в длъжностната характеристика, на наредби, разпореждания и заповеди на Главния директор на ГДИН и заповеди на Началника на затвора П., както следва: т. 4, 5 и 16 от дл. х-ка, като се цитират – своевременно и качествено води мед. документация в медицинския център, своевременно определя предварителна диагноза, лечебен план, анализира писмено хода на заболяването, прави прогноза, дава препоръки, изпълнява други конкретно възложени задачи, чл. 13, ал. 2, чл. 64, ал. 1 и 2, чл. 65, ал. 1, чл. 75, ал. 3 от наредба № 2/22.03.2010г. за условията и реда на мед. обслужване в местата за лишаване от свобода – амбулаторният преглед се регистрира в амбулаторна книга, където се записват име на пациент, диагноза и лечение, изразходването на лекарства се регистрира в амбулаторната книга (на ръка е добавено – „тетр. не е попълнена“), като се отбелязват техният вид и количество, директорът на лечебното заведение изготвя ежемесечни отчети за разходите, на лишените от свобода се осигуряват необходимите лекарства, получаването им се удостоверява чрез подпис в амб. книга; сведенията за здравословното състояние, прекараните заболявания, проведените изследвания и лечение и необходимостта от диетично хранене се прилагат към личното здравно досие на лишения от свобода, което се съхранява в лечебното заведение“. Цитирани са чл. 18, ал. 1 и 2 от Правилника за организация на дейността и вътр. ред на МЦ при Затвора П., че мед. документация се съхранява в заключена картотека, до която има достъп само упълномощен персонал, и че мед. документация се съхранява при условията на конфиденциалност. Цитират се и други разпореждания на началника на затвора и наредби по номера, като членове и извадки.

Накрая се сочи, че извършените от ищцата деяния представляват нарушение по тр. дисциплина съгл. чл. 187, ал. 1, т. 3 (не се посочва от кой нормативен акт) – неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологичните правила“ и т. 10 – „неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в ПВТР, КТД или определени при възникване на ТПО, за което на осн. чл. 188, т. 3, вр. с чл. 190, ал. 1, т. 7 от КТ (за пръв път се сочи нормативен акт) се предвижда налагане на дисц. наказание: „*****“.

С едно изречение се споменава, че на ищцата е изискано и прието писмено обяснение с вх. № *****г., в които същата отрича всички твърдения и констатации и е представила обяснение на лишения от свобода А. О. А. относно представена от него справка за издадени мед. направления.

Посочено е, че предвид горното, на осн. чл. 13, ал. 2, т. 9, пр. 2, вр. чл. 19, ал. 4 ЗИНЗС, вр. чл. 190, ал. 1, т. 7 и 188, т. 3 от КТ, при спазване изискванията на чл. 189 и чл. 194, ал. 1 от КТ, на ищцата се налага „*****“, считано от датата на връчване на заповедта, и на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ тр. й правоотношение се прекратява без предизвестие. Заповедта е връчвана на ***** в 17:00 часа.

Ищцата представя свои изключително подробни писмени обяснения, л. 30 и сл. и л. 44 от делото. Обясненията с рег. № *****г. касаят констатации от проверка и са депозиран по повод същата, а тези с рег. № *****г. са относно покана за даване на обяснения № *****г. и всъщност представляват изисканите й писмени обяснения във връзка с дисциплинарното производство.

В обясненията по поканата от *****г. ищцата сочи, че по време на проверка комисията е наредила на санитаря А. О. А. да седне на компютъра й и да направи справка, като за целта от г-н Е. М. било продиктувано на това лице как да влезе в системата „*****“, а паролата му била дадена на листче, написано встрани от клавиатурата. Ищцата отрича тя да е предоставяла данните на това лице, а тези данни да са му били предоставени в нейно присъствие от самата комисия, като същата обяснява защо и как се заключва компютъра. Досежно достъпа в системата, по дати същата обяснява, че за конкретни дати този достъп е извършен от трето лице с изрично разрешение на началника на затвора, тъй като само той съхранява ключовете от кабинета й, които са се намирали на съхранение на Първи пост. За датите, на които справка е извършена в извънработно време сочи, че е правена лично от нея, защото работното време е недостатъчно, а е следвало да се окомплектоват документи на затворници за преместване в друго място за лишаване от свобода. Соци, че справката на дата *****г. няма как да е извършена от лицето, което е било освободено на същата дата.

Ищцата дава детайлни обяснения за направленията, като сочи, че за периода август – септември *****г. е отсъствала, като по настояване на г-н С. мед. сестра по граждански договор П. е издала 25 направления, използвайки УИН и паролата на ищцата, за което й е предоставен достъп от администрацията на затвора, както и че психоложката Н. Г. също е издавала документи през профила на ищцата, до който самата ищца по това време е нямала никакъв достъп, тъй като компютъра се намира в кабинета в затвора. Обяснява, че всички

прегледи и изследвания са извършени, съответните специалисти са посетили медицинския център на затвора, аз което има съответната документация предвид пропусквателния режим, като кардиологът е идвал на два пъти. Пациентите не са водени под конвой, освен за флуорографа, сами са се записвали за прегледи, а някои от тях впоследствие са се отказвали. Обяснява се за това какви специалисти са се изредили на посещения в затвора и какви е предстояло да дойдат, като за целта били изготвяни списъци на лишените от свобода и след това специалистът бил викан. За несъответствия между дати и часове на амбулаторни листове, ищцата обяснява, че е много затрудняващо това, че компютърът е на едно място, манипулационната на друго, като всичко се налага да се прави два пъти – веднъж да се запише кое е прегледаното лице, а след това да се въвеждат в системата данни за извършения преглед и понякога и самото направление да се издаде реално, след като прегледът вече е извършен, тъй като никой желаещ да бъде прегледан не бил връщан. Това пречело и пациентът да положи подписа си в момента на прегледа, като след издаване на съответната документация, лицата се подписвали. Ищцата сочи периоди, в които е била в болнични или в отпуск, като обяснява, че за тези периоди няма как тя да е съставяла документите в програмната *****, обяснява на кои дати кои лица са съставяли документи по изрично настояване на г-н С., както и че върху тях е липсвал положен личния й печат, защото не ги е издавала тя. Соци кои лица кои направления са издали през нейния профил, докато е била в законоустановен отпуск – ПГО или болнични, за които й е известно, както и по чие нареждане е станало това. Обяснява за кое лице е издадено направление по предварително подготвен списък, но след като е установено освобождаването му, е било анулирано. Ако е имало дублирани направления обяснява, че самата програма не ги приема и ги отхвърля. Обяснява за конкретни лица, за които са издадени по две направления за един и същ специалист от различни дати и защо е станало това – някои лица са с влошено след първия преглед психично състояние, и се е наложило втори преглед, други са пропуснали първия преглед, но програмата е отхвърлила второто направление, тъй като първото още в валидно.

Досежно консултациите с кардиолога се дават подробни обяснения, сочи се, че констатацията за липса на терапия е невярна, като се посочва колко броя лица са с непроменена терапия, но продължаващи да приемат вече започнала такава и колко – на външна такава, която не минава през РЗОК. Обяснява, че прегледи от специалисти се вписват само в програма *****, не на книга, като обяснява, че специалистите, преди да посетят затвора, изрично заявяват това в РЗОК и няма как да се получи формален преглед, всичко е отразено на няколко места, че тези лица влизат в затвора да извършват прегледи. Обяснява, че годишният профилактичен преглед е общ и се извършва от ищцата, дава обяснение кое защо е обозначено със съответен код за съответните изследвания. Дава обяснение за амбулаторните листове, издадени от психиатъра, кога и как се подписват от лишените от свобода, за прегледа, проведен от гастроентеролога. Дава се обяснение, че от ***** до средата на м. *****г. всички направления са издадени от друго лице без знанието на ищцата – г-жа Н. Г. по нареждане на г-н С., което е нарушение на правата й.

Горното е и служебно известно като оплакване от ищцата до съда, доколкото същата в този период е депозирала пред РС П. жалба срещу заместник - началника на затвора – П. г-н С. за това, че е предоставил паролата ѝ в програма ***** на трети лица, които са съставяли неистински документи, посочвайки в тях като автор ищцата – гр. дело № *****. на ПРС, ***** гр. с-в, което е изпратено по подсъдност на ОС П.

Досежно раздаването на медикаменти, обяснява, че раздаването им се контролира от НОС, тъй като при работно време от 08;00 часа до 17;00 часа няма как всички дози да се раздават от ищцата и тя да контролира това при липса на 24-часов медицински персонал. Досежно А. Е. обяснява, че терапията му е предписана от психиатър, а защо не е пиел лекарствата, които са му изписани и предадени, е негова отговорност. Досежно А. С. в обясненията на ищцата липсва посоченото в заповедта признание от нейна страна, че е допуснала грешка и е объркала медикаментите му с тези на друг затворник. всъщност същата сочи, че той е намерил медикаменти в багажа на друг затворник и ги е изпил, като ищцата твърди тя да е отговорна за спасяването му и своевременно настаняване в болница, сочи, че последното тримесечие на *****г. е нямал оплаквания, затова е нямал консултации с психиатър, за картон за лечение с посочените медикаменти обяснява, че той няма как да бъде издаден, без консултация с психиатър.

Досежно лицето Н. А., вече освободено, в обясненията си ищцата сочи, че тя е уредила настаняването му на лечение в клиника по ревматология, и изписване на препарата ****, заверявала е протоколите в РЗОК и му е поставяла инжекциите, 2 писалки месечно, през 15 дни, като няколко дни преди да излезе в отпуск, по повод предстоящото освобождаване на лицето е установено, че рецептурната книжка е изгубена заедно с последния протокол, затова организираща за една седмица близките му да вземат нов оригинален протокол.

Оспорва да е нарушила Наредба № *****г., сочи, че всички тези данни се съхраняват в електронното досие на пациента. Излага съображения за лоша организация в затвора П. досежно липсата на възможност за издаване на електронни рецептурни книжки, което водело до затруднения при изписването на инсулин за диабетиците и точно това налагало този инсулин, вместо да се отпусне от личен лекар и да се заплати от РЗОК, да се закупува за сметка на бюджета на затвора, което не било в техен интерес.

Досежно назначаването на стационарно лечение на посочените лица, според ищцата тези лица страдат от хронични заболявания и имат епикриз за това, като до този момент са многократно лекувани в лечебни заведения, като оспорва твърденията на комисията, че едва ли не тези лишени от свобода са били „на хотел“ в стационара. Обяснява за всяко от лицата, като специално за П. Р. сочи, че през м. декември е изпаднал в клинична смърт и му е извършван сърдечен масаж, впоследствие е бил приведен в затвора П., оттам в УМБАЛ П. П., където в Инвазивна кардиология му поставили два стента. Соци какви са заболяванията на А.О. и И. К., за П. Б. обяснява, че досието му е предадено при освобождаване от затвора, за А. А. – че страда от ХОББ.

Ищцата дава обяснения за реда на поръчване на медикаментите, за разхода им, за това колко антигенни теста са използвани и къде са останалите, за делимостта на таблетки обяснява, че

това не може да се отрази в счетоводната програма

Оспорва да не познава или умишлено да отказва да прилага нормативната уредба, като твърди да са ѝ били възложени фактически задължения за три отделни длъжности, а ѝ е връчена дл. х-ка и е получавала заплата за една длъжност, на *****, сочи какви несвойствени задължения са ѝ възлагани, които е невъзможно да се свършат в рамките на работното време. Обяснява, че лишени от свобода никога не са имали достъп до мед. документация, тя може да бъде достъпена само в присъствие на ищцата или служител от НОС, че раздаването на медикаменти винаги е извършвано в присъствие на такъв служител, достъп до компютърни конфигурации не може да се осъществи от помощен персонал без съдействие на служител от НОС, сочи за много голям обем работа, за който е необходимо назначаване на помощен персонал, обяснява, че не ѝ се оказва съдействие от началник сектор МОМЛС към ГДИН.

Тези обяснения на ищцата изобщо не са взети предвид и не са коментирани от работодателя при налагане на наказанието, само две откъслечни изявления са коментирани, че представляват признание за допусната грешка. Такива изявления от ищцата обаче, за които е посочено, че в писмените обяснения е признала за тези нарушения, в обясненията ѝ липсват. В случая в дадените писмени обяснения по делото липсват данни и за извършено признание за сгрешена терапия на А. С., както се твърди в заповедта за налагане на наказание. Единственото, което кореспондира между обясненията на ищцата по дисциплинарното производство и заповедта е, че е бил изгубен протокол на лицето Н. А., като не е коментирано в заповедта, нито е проверено твърдението, че своевременно се е снабдил с нов и според ищцата не е пропуснал прием на лекарството, което е инжекционно два пъти месечно.

Представени са и обяснения от лишено от свобода лице А. О. А., адресирани до Главния директор, в които се сочи, че г-н Е. М. по време на проверка го е накарал да седне на компютъра да изкара справки и му диктувал къде да влезе и кое къде да пише, паролата за компютъра била на листче до клавиатурата. самите досиета били в манипулационната. Обяснява, че след края на работното време лекарката заключва кабинета и манипулационната и оставя ключовете на Първи пост, а вечерните лекарства се раздават само в присъствие на служител от НОС.

Ищцата е представила и още едни обяснения, от *****Г., които са във връзка с констатации от проверката и съдържат информация и за други неща. В тези обяснения тя цитира позоваване на жалби на определени лица, за които заявява, че не е запозната с тях. В тези обяснения ищцата дава по-подробна информация за някои от нещата, за които впоследствие са ѝ изискани писмените обяснения и ѝ е наложено наказание. В тези обяснения, които са от ***** Г., и предхождат писмото за искане на обяснения, ищцата заявява, че ги дава по повод „предложение за налагане на дисциплинарното ѝ наказание „*****“.

Представено е изходящо от работодателя удостоверение за последното БТВ на ищцата – за м. февруари *****Г. възлиза на 2865, 81 лева бруто.

От ответната страна като писмени доказателства, след неколнократно даване на указания за окомплектоването им, е входирана документацията, на която ответната страна основава твърденията си. Към отговора не се представят доказателствата, описани в него. В срока за отговор в деловодството на съда са входирани, без какъвто и да е опис и без посочване какво се представя, изключително голям обем от документи в насипно състояние и без опис. Горепосочените документи в насипен вид се представят отделно от отговора, с придружително писмо, адресирани от ГДИН до Затвора П., не до съда. След даване на указания за окомплектоване на същите и продължаване срока за това, се вхидират документи с два опис. Според първия опис документите представляват договори с две фармацевтични компании, длъжностна характеристика на ищцата, заповеди, вътрешни правила и нормативни актове. Според втория, се прилагат документите, съдържащи се в дисциплинарната преписка на ищцата – заповеди, докладни, молба на ищцата за членство в синдикална организация, покани за запознаване с писмени справки, обяснения на ищцата. Никъде в съдържанието на описите не се посочва искане за даване на обяснения от ищцата. Като писмени доказателства са представени от страна на ответника договор между ГДИН и „Х. Б.“ ЕООД от *****г., за периодични доставки на медицински консумативи, договор между ГДИН и „С. т.“ АД от *****г. за периодични доставки на лекарствени продукти, длъжностна характеристика за длъжността „*****“ в Медицински център при затвор ***** категория, връчена на ищцата на 21.10.2019г., Правилник за организацията на дейността и вътрешния ред в Медицински център при Затвора П., утвърден от ГД на ГДИН на *****г., разпореждане № ***, дата не се чете, на ГД на ГДИН, типова дл. х-ка за длъжността „*****“ в мед. център към затвор, Заповед № *****г. на началника на затвора – П., за работното време, Заповед от *****г. на ГД на ГДИН за утвърждаване на вътрешни правила за мрежова и информационна сигурност, и самите правила, както и приложения към тях, както е представена и подзаконова нормативна уредба – Наредба № ***** за условията и реда за медицинското обслужване в МЛС, с приложенията към нея, както и под опис материали, именувани – материали в дисциплинарната преписка по Заповед № *****г. на ГД на ГДИН за д-р Р. Д. – К.

В т. нар. дисциплинарна преписка се съдържа докладна записка от инсп. А. Т. от *****, в която се сочи, че е придобита информация за неправомерни действия от д-р К., изразяващи се в издаване на фиктивни направления и извършване на фиктивни прегледи, изписване на значителен брой сънотворни медикаменти, лишаване на лишени от свобода от полагаща им се скъпоструваща терапия - ****, за които препарати се изказва съмнение, че са продадени в аптечната мрежа, назначаване на стационарно лечение на лишени от свобода без съответните медицински показатели, като е получена информация, че за това са предоставяни финансови средства на Д., като били получени и непроверени данни, че част от лекарствата, които влизат в Затвора П., се препродават от д-р Д. в аптечната мрежа.

Върху докладната е поставена резолюция за извършване на дисциплинарна проверка по отношение на д-р Д. – К., след което е издадена заповед от *****г. на Главния директор на ГДИН за назначаване на комисия от председател и трима членове за извършване на

проверка за изясняване дали са допуснати от д-р Д.– К. описаните нарушения.

Представено е удостоверение, че д-р Д.– К. е член на Синдикалната организация към затвора – П. и е присъединена към КТД, сключен между ГДИН и ФНСДУО – КНСБ. В тази връзка на *****г. от Председателя на Синдиката на работещите в местата за ЛС – ФНСДУО при Затвора П. е изискано становище по налагане на дисц. наказание „*****“ на ищцата.

Съдът констатира, че един от документите, описан в описа като покана, и находящ се на л. 156 от делото, всъщност представлява покана за даване на писмени обяснения. Документът е с поставена дата с печат – *****. Връчен е на ищцата срещу подпис на *****. и съдържа описание на девет страници нарушения, които кореспондират на заповедта за налагане на наказание, като двата документа в описателната част се припокриват изцяло. С поканата на ищцата е даден тридневен срок за депозиране на писмени обяснения, в деловодството на Затвора П. Видно от обясненията на ищцата, същата ги е депозирала в срок, на *****.

В преписката също така се съдържа писмена справка относно извършена проверка – от *****., в нея се цитират давани пред комисията писмени обяснения на ищцата. В същата е посочено, какво е установила при проверката, назначената със заповед от ***** комисия. Описани са събраните в хода на проверката материали, като в справката е посочено, че лечението на психично болните е назначено от д-р Б. и тя е издала т. нар „картончета“, въз основа на които се раздават медикаментите. В преписката е цитирано, че със заповед от ***. за част от нарушенията е наложено на ищцата дисц. наказание „*****“. описват се нещата, за които е наказана ищцата с тази заповед, като е видно, че част от тях се припокриват с нарушенията, за които е издадена и оспорената заповед за уволнение. Цитирани са обясненията на ищцата във връзка с тази заповед, като може да се направи извод, че лицето е наказано за изгубената рецепта и протокол за лекарството ***** на Н. А., за издавани множество направления за специалисти, за настаняването и предстоя в стационара на А. О. и Н. А., като е посочено, че ищцата в обясненията е приложила копие на „дебелите им медицински досиета“, за изписване на лекарства. Посочено е там, че на лишения от свобода А. О. е предоставен от комисията достъп до компютъра и му е разпоредено да извади справка и че той, без да попита никого, е въвел паролата на ищцата. описани са направленията, кога са издадени, колко броя за какъв специалист, на кои дати е установено ищцата да е отсъствала, а компютърът ѝ да е ползван от друго лице. нататък справката припокрива съдържанието на искането за обяснения и заповедта за наказание, като е по-подробна от тях. В справката е посочено, че наличността на лекарства по справка отговаря на намереното в аптекния склад, както и че антигенните тестове са доставени на по-ниска цена, и че липси и излишъци не са установени. Според комисията невъзможността да се проследи разхода на медикаменти по амбулаторния журнал води до извод за безконтролно раздаване на медикаменти.

В заключение дисциплинарната комисия е дала предложение на ищцата да се наложи дисциплинарно наказание „*****“. Ищцата е запозната срещу подпис на *****. с това предложение и е отбелязала изрично, че не е съгласна с констатациите.

Представени са справки за изписване на медикаменти по позиции, покана до ищцата да се

яви в сградата на ГДИН за запознаване със справката на комисията, протокол за неявяване на ищцата да се запознае със справката, молба от ищцата да ѝ се изпратят материалите, тъй като е болна, писмено обяснение от ищцата от *****. по резултатите от проверката, по което е разпоредено за запознаване и прилагане към дисциплинарното производство.

Представено е копие на тетрадка за лежащо болни, с дати на приемане и дати на изписване, вижда се и от поправките, че се касае за дата на изписване поради посочване на предходния месец, който реално предшества датата на постъпване, поправката е само една и касае пациент, постъпил на *****., с посочена дата на изписване първо *****., поправена на *****., т. е. размяна на датата и месеца, други поправки няма. Представени са множество епикризи и документация на лица, видно от които лицата, чийто дълъг престой в стационара се коментира, действително страдат от посочените от ищцата заболявания и са с множество други придружаващи такива. Лицата са пролежавали и в болнично заведение извън затвора П., някои от тях имат назначена терапия от д-р Н. Б., като в амбулаторните листове, издадени от нея, състоянието им е детайлно описано. П. Р. е претърпял оперативно отстраняване на тромби в УМБАЛ П.

Представена е тетрадка за амбулаторни прегледи, започната на *****. и свършена на *****., в нея са вписвани номера, срещу тях три имена на лишен от свобода, записвано е какво е лечението или каква манипулация е извършена. Представена е тетрадка амбулаторни прегледи от *****. до *****., копия от първи страници на здравни картони на лишени от свобода, амбулаторни листове, епикриза, заключение за лицето И. К., страдащ от лявокамерна недостатъчност, предсърдно мъждене и трептене, хипертонично сърце, сънна апнея, заключението е, че рискът за живота му е непрекъснат и реален. Представени са епикризи и изследвания на П. Р. от Спешно отделение на МБАЛ Св. П., предложена хоспитализация, вписано е, че пациентът отказва. Представена е документацията на А. О. А., А. А., на всички лица, споменати в заповедта за наказание, същите са пролежавали в болнични заведения извън затвора, правени са им изследвания, констатирани са множество заболявания. Представена е в насипен вид неописана документация на много други лишени от свобода, видно от която същата представлява част от здравните досиета на лишени от свобода лица - амбулаторни листове и епикризи от други специалисти, резултати от изследвания. Представен е амбулаторен журнал, който съдържа записи на консултации с кардиолог, без дата.

Представено е становище от *****. на синдикалната организация към затвора П., като ръководството дава съгласие за прекратяване на ТПО с ищцата.

Представя се инвентаризационен опис на лекарства, утвърден от началник, за октомври *****г., предадени на МОЛ – ищцата, инвентаризационен опис към *****г., Представена е тетрадка заповеди извеждания за периода *****. – *****., тетрадка амб. прегледи от *****., амбулаторен журнал от *****/., фактури от Софарма трейдинг, списъци с медикаменти, в които като съставител е посочена ищцата, и други такива като разпечатки от система, без автор, епикриза на А. А. С., списък на лишени от свобода, провеждащи лечение с психоактивни вещества, и посочване, че още 30 лица са с терапия

*****, ***** и *****, които не са психоактивни вещества.

Представени са справки, за които е посочено, че са отпечатани от програма „*****“, медицински бележки на лишени от свобода за терапия с *****, **** и други, в които е посочена дата, три имена на лицето, медикамент, име на лекар, подпис и печат на лекар, голяма част са от д-р И. И., Я., Г., има и от д-р Д., подписани и подпечатани с печата на МЦ на затвора П. Прави впечатление, че повечето са изписани с едни и същ почерк, като имената на лекарите и датите са различни.

Представена е справка за ползване на платен отпуск от ищцата в периодите *****

Представени са пропуски на д-р Н. Б. от дата през м. *****, задраскувана и коригирана в пропуска, че не се чете, вероятно *****, и от *****. Единият пропуск не е попълнен с час на излизане, коригиран е и час на влизане, посочен е дежурен А. на другия пропуск е посочено, че д-р Б. е престояла около 1 час и 15 минути, както и че е била в мед. център. на ***** и на *****. В здравна служба е ходило и лицето Р. Л. М., впоследствие се установява, че е кардиолог. Представена е справка –извадка от книга с имена и дати, вероятно на влизащи в затвора лица, като датите са с по няколко пропуска. За няколко от лицата е посочено „здравна служба“, но не е ясно там ли отиват или са от такава служба. Има лице К. С. К. – флуорограф –на *****; на *****., за която дата има отбелязване в пропуск, в книгата д-р Б. не е вписано, че е влизала, а в пропуска това е отразено, за дата ***** е вписано и в пропуска и в книгата. Посочени са имена на лица, посетили мед. център, не е ясно какви са, за две лица е посочено, че са от РЗИ, на *****. са посочени с един почерк общо пет лица, които са били в мед. център от 09:30 до 11:30 часа,

Представена е кореспонденция между проверяващите и ищцата, представени са обяснения от лишени от свобода дали са прегледани и от какъв специалист, и дали им е вземана кръв, от А. О., от А. С. за това какво е изпил и от кого го е купил. Представят се лабораторни изследвания от мед. център Н. от *****. Представени са обяснения от А. О. за реда на раздаване на предписаните от д-р Б. или друг психиатър лекарства, в които сочи, че ако някой си е забравил бележката, не получава лекарства.

Представени са справки за направления в периода м. *****. 172 направления за хронично заболяване и три за остро заболяване.

Представени са заповед за определяне на работното време, кадрова справка, в която е посочено, че ищцата е наказана със „забележка“ със заповед от *****. на ГД на ГДИН, докладна от ищцата, заглавни страници на тетрадки, които обаче не са подредени, множество амбулаторни листове на лица за периода ноември –декември *****г. тези от м. 12 са от д-р Р. М., специалист вътрешни болести и кардиология, което лице е влизало на два пъти през м. 12 в МЦ на Затвора П. Има и амб. листове от болнични заведения на лишени от свобода. От м. ноември ***г. има доста амб. листове от д-р Н. Б. с изписана терапия, обикновено – *****, ***** изрично е посочено кои лекарства се приемат вечер.

Депозирани са и писмени обяснения на ищцата до комисията по повод изискана от тях информация.

Представена е за по-голям период тетрадка стационар, *****. Видно е, че и след уволнението на ищцата П. Р. е приеман в стационара, както и че след този период са приемани лица за повече от един месец в стационара – Б. Й., М. В. – приет през април, без данни за изписване до ****, З. и Й. Н., приети август, неизписани до ****. Тетрадката стационар се е водила по същия начин и преди назначаването на ищцата, води се по същия начин и след освобождаването ѝ – номера, име на лице, дата на постъпване, дата на изписване, всичко на един ред, без диагноза и лечение да се вписват там.

Ответната страна, твърдяща, че никой, освен ищцата, не би следвало да има достъп до програмата „****“, и че нейните служители нямат достъп до нея, ако ищцата изрично не им го предостави, сама оборва това си твърдение, представяйки извадки и справки за лишените от свобода, за направленията им, както и за периоди, надхвърлящи тези на трудовото правоотношение на ищцата. Самите направления не са представени. Видно от справката, всеки пациент е с поставена в програмата диагноза, има дата, име, ЕГН, възраст и име на лекаря. Видно е от справката, че много голяма част от лишените от свобода са с диагноза „****“. В периода **** са извършвани общи медицински прегледи на лишените от свобода лица, на 24.06 са преглеждани лица с ****, има вписани прегледи на множество лица с хронични заболявания, най-различни, като справката е до ****.

Дадена е справка за направленията в периода ****г., общо 361 направления за хронично заболяване, неподлежащо на диспансерно наблюдение, и 20 направления за остро заболяване или състояние извън останалите типове. Представена е справка за прегледи ****, видно от която на 11.10 са преглеждани 14 лица с ****, в периода ****г. са вписани много общи медицински прегледи, 23.11-24.11 – прегледи на лица с психични заболявания, както и други заболявания, 24.11 – диабет, 26.11 – общ мед. преглед, диабет, гонартроза, радикулит, паникулит, артрит, 07.12 и 10.12 – вписани диагнози, които се поставят от ревматолог, 08.12 – сърдечно-съдови заболявания, 13-17.12 – сърдечно-съдови заболявания, на 22.12 – пациенти с психични заболявания, 05. и 06.01.2022г. – прегледи на диабетици, до 14.03.22 – различни заболявания. Издадени са подробни справки за направленията и профилактичните прегледи на лишени от свобода за периода.

Представена е повторно справка за ползван отпуск за второ полугодие на ****г., ведно със заповедите, като ищцата от 09.08 до 03.09 и от 23.09 до 08.10**г. е била в отпуск. За болнични справка не е представена.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства, чрез разпит на един свидетел на ответника и няколко свидетели на ищцата.

За установяване твърдението на ищцата за реда за достъпа до кабинета и компютъра, раздаването на медикаментите, както и извършените на място в Затвора П. прегледи и изследвания на лишените от свобода, са разпитани свидетелите Д. Д. И., служител на ответника – надзирател в затвора П., Р. Д. Р. – лаборант в медицински център, вземала кръв на лишените от свобода в затвора П., и Н. И. Б., психиатър, преглеждал лишените от свобода в затвора П..

За установяване твърдението на ответника за безконтролно раздаване на медикаменти и, че

прегледи не са извършвани, е разпитан свидетелят С. А. К., един от лишените от свобода пациенти на ищцата.

Също така и ищцата е дала обяснения по реда на чл. 176 от ГПК.

От показанията на свидетеля Д. Д. И., надзирател в затвора П., се установява, че той е бил лицето, определено от ръководството на затвора П. да съпровожда ищцата и да я охранява по време на изпълнение на задълженията ѝ като ***** в затвора П. Свидетелят посочва, че като служител с 26-годишен стаж е бил прикрепен към ищцата от Началника на затвора, за да осигурява сигурността ѝ и да ѝ оказва съдействие. Конкретно отговарял за нейната сигурност и обезпечаване сигурността в медицинския център, където работела д-р Д., като при провеждане на медицинските прегледи също така конвоирал лишените от свобода, ако им е бил назначен преглед в извънболнично заведение от специалист. През работното ѝ време е бил почти неотлъчно до нея, не е бил с нея само в случаите, в които е имал друг служебен ангажимент. Според свидетеля в периода ноември – декември ****г. е имало посещение не само на лаборанти, но и на различни външни специалисти. Прегледите с външни специалисти се провеждали по график в Затвора П., като първо трябвало да има направена уговорка от страна на д-р Д. с тях, след това се уведомявал Началника на затвора, който давал разрешението и се определяло кой ден ще дойде самият специалист да извърши необходимите прегледи, след което се издавали наравленията от д-р Д. свидетелят като очевидец на всичко описва реда, по който е процедирано - прави се прегледа, дава се наравлението, след което външният специалист издава амбулаторния лист, обаче не в затвора, а там, където си работи, тъй като в затвора в манипулационната, където се извършват необходимите прегледи няма компютър, още повече, дори да има компютър, той няма достъп до неговия си профил. Всички тези посещения на външни специалисти в затвора били обсъждани и съставени с разрешението на ръководството, като редът за това бил описан в ЗИНЗС – кои лица имат право да посещават затвора и началника на кои има право да даде разрешение. Свидетелят сочи, че е присъствал на разговор между д-р Д. и нейната началничка г-жа Д. в ГДИН С. по повод конвоиране на един лишен от свобода в специализирана болница за активно лечение към затвора С., качили се в ГД „*****“, за да могат да се видят началник и подчинен, т.е. г-жа Д. с д-р Д., там присъствал на един разговор, при който имало адмирации от страна на г-жа Д., началник на ОМЛС, че подкрепя практиката да се канят външни специалисти, с цел да се избягва извеждането на лишени от свобода безразборно от местата за лишаване от свобода, т.е. ако няма необходимост и може прегледа да се извърши в затвора, да не се вадят във външни болнични заведения, защото това изисква повече ресурс- конвой, надзиратели, охрана и т.н. С разрешението на ръководството предварително се уговаряли дните, в които ще дойде външен специалист, уведомявали се съответните началници по територии, вкл. и СДВР- та, за да уведомят лишените от свобода, за да може всички желаещи да минат преглед при конкретния специалист или да дадат кръв, да заявят своето участие, се изготвяли списъци, и по тези списъци в конкретния ден и час се качвали по групи от надзиратели в медицинския център лишените от свобода, където бил необходимият специалист или лаборант, и се извършвала

съответната медицинска дейност. На всичко това свидетелят е очевидец, като придружител на ищцата.

Досежно достъпа до компютъра на д-р Д., както и ключовете за кабинета ѝ, свидетелят сочи, че докато е бил с нея, никой е нямал достъп до компютъра, който се намира в кабинета ѝ в Затвора П., като има заповед на началника на затвора към всички началник сектори и работещи лица в канцеларии, след работно време ключовете на съответните канцеларии да бъдат оставени на съхранение на първи пост, което е КПП, и това е практиката от дълги години. Що се касае до достъпа на компютъра на д-р Д., този компютър се намирал в лекарски кабинет, които се намира в медицински център, в който медицински център има обособени помещения - медицински стационар за болно лежащи, лекарски кабинети, стоматологичен кабинет, манипулационна, чакалня, отделен коридор, в който се намира нейният лекарски кабинет със затворническата аптека, всичко това вързано на СОТ и видео наблюдение, т.е. достъп до компютъра на д-р Д., в нейно отсъствие, без знанието на ръководен кадър от затвора, т.е. началника или зам. началника, нямало как да се осъществи, защото ключовете стояли на първи пост, без ръководен кадър от затвора да издаде устна или писмена заповед, никой нямал право да ги взима и да отваря съответния кабинет.

Според свидетеля, до манипулационната през **** г., докато е придружавал ищцата, други лекари са имали достъп, но до компютъра на ищцата в кабинета ѝ са нямали такъв, като имало и лекари, назначени на граждански договор и те са ползвали манипулационната. Свидателят обяснява, че липсата на компютър в манипулационната е създавало сериозно затруднение за работата на медицинския персонал, като са правени доклади с молба да се осигури компютър там, за да се улесни работата на мед. лице. свидетелят обяснява, че това било особено важно за д-р Д., тъй като новопостъпилите лишени от свобода и задържани лица най-напред минавали медицински преглед и трябвало да се регистрират в системата, да се въведат данните им в компютъра, като след приемането и прегледа в манипулационната ищцата трябвало там да записва всичко на хартия, записвала го и после в кабинета си го въвеждала втори път в системата „*****“. Свидателят обяснява, че достъпа до лекарския кабинет може да се осигури по два начина – докато д-р Д. е там, в нейно присъствие, а докато отсъства – само и единствено с разрешение на началника или зам. началника на Затвора П. през цялото работно време на ищцата свидетелят е бил длъжен да я придружава и го е правил. Когато ищцата не е била на работа, а се е налагало да се извършват прегледи на лишени от свобода, според свидетеля те се извършвали от д-р Ц. И., който бил назначен на граждански договор, но само в манипулационната, на него не се давал достъп до лекарския кабинет, където е компютъра. Този кабинет през цялото време бил заключен, със СОИ и под видеонаблюдение, от което можело да се установи по всяко време дали и кое лице е влизало там. Д-р И. нямал регистрация в програмата „*****“, той отбелязвал прегледите не в нея, а на ръка – в журнала, а в спешни случаи се викала спешна помощ. В случаите, в които д-р Д. е била на работа, и е извършвала прегледи в манипулационната, по същото време д-р Ц. И., патологът на затвора, се е случвало да работи в кабинета на компютъра, и свидетелят е виждал това.

Свидетелят обяснява реда за раздаване на психоактивните медикаменти в Затвора П., както и на други медикаменти. Най – напред, когато постъпвало лице в затвора, след минаване на преглед, ако имало изписана терапия, дали от ищцата, от външен специалист, който е прегледал лицето и я е изписал, се давала една бележка с имената на пациента, диагнозата, каква терапия му е назначена и как се приема. тази бележка се подписвала от д-р Д., слагал се печат на медицинския център. След 16:45 часа колегите на свидетеля започвали да водят на групички лишените от свобода, които имат назначена терапия, към медицинския център, където те показвали бележката, и по тази бележка каквото им е предписано като терапия, им се давал съответния медикамент. Той се давал в някой случай от медицинската сестра, в повечето случаи, когато ищцата е до 17:00 ч. на работа и тя ги е давала, но задължително в присъствие на надзирател. Имало и лекарства, които се получават по време на самия преглед, това се отбелязвало в медицинския журнал, терапията, която е назначена и срещу съответния подпис от пациента, те се подписвали и получавали медикаментите, които трябва да пият, за да оздравеят.

В частност за психоактивните медикаменти, как точно се раздават и какъв контрол се извършва върху това, свидетелят сочи, че за тях пак се издавал документ, като се раздават по принцип лично от д-р Д., а след 17:00 часа, тъй като не всички лишени от свобода успявали да минат до този час, те се конвоирали по няколко души - в присъствието на командира на отделение, който е дежурен в случая, със санитаря, по бележката, която е изписана. Свидетелят не е виждал нарушения, тъй като, ако е имало такива, веднага би докладвал на Началника на затвора – затова бил прикрепен към ищцата. Според същия няма нищо безконтролно в раздаването на медикаменти на лишените от свобода, напротив, има контрол, раздават се срещу бележка, ако ищцата я няма – от санитаря пред командира на отделение. Всеки се разписвал срещу това, което получава. Свидетелят лично е присъствал, ищцата лично раздавала психотропните медикаменти. Нищо безконтролно нямало. Досежно наличните лекарства, свидетелят обяснява, че в кабинета аптечка няма, има такава в манипулационната, която представлява спешен шкаф с медикаменти за спешни случаи, животоспасяващи лекарства и аналгетици. Обяснява, че не разполагат с много средства за лекарства, доставките са централизирани, има малко пари, много лишени от свобода, които приемат лекарства, и се заявявали само такива от първа необходимост. Свидетелят не е ставал очевидец на нищо нередно, като е присъствал на медицински одит, по време на който не са констатирани никакви нарушения в дейността на ищцата. Досежно това дали лицето А. О., лишен от свобода, е имал достъп до компютъра на ищцата, свидетелят обяснява, че точно с тази цел е прикрепен към ищцата, да предотврати евентуален достъп на трети лица, намиращи се в медицинския център, до нейния компютър, и в частност – лишени от свобода, назначени като санитарии там, какъвто е бил А. О. А. Когато свидетелят е бил там, не е бил ползван компютъра от тези лица, а когато ищцата я нямало - всичко било заключено и под видеонаблюдение и СОТ, а ключовете на първи пост, като не било необходимо да стои там и да пази. Когато ищцата я нямало, свидетелят нямал ангажимент в медицинския център.

От показанията на свидетеля на ответника С. А. К. се установява, че и към момента е в Затвора П. и е бил на прегледи при д-р К. в стационара на затвора П. през ****г. според показанията му един от случаите е бил спешен, повръщал е кръв и само бързата реакция на д-р Д., която даже вдигнала скандал, за да се осигури по-бързото му извеждане от Бърза помощ, му е спасила живота. Свидетелят сочи, че д-р Д. е била придружена от св. И., който също е оказал съдействие за спасяването му. Свидетелят няма спомен какви прегледи са му извършвани от външни специалисти на място в затвора П., не е приемал психотропни лекарства, но знае за реда за раздаването на лекарствата „за сън“ – имало заповед, защото след 17:00 часа нямало доктор, да се раздават в една голяма тарелка, на която пишело името на лекарството и за кого е, раздавали се от санитаря и главния надзирател след 17:00 часа, когато няма доктор. Свидетелят не взема такива лекарства и наблюденията му са странични. Свидетелят помни, че в затвора на място някакъв лекар го е преглеждал, не може да обясни за какво. Това, което е виждал е, че лекарствата за сън се раздават поименно на еднократна доза за съответната вечер, като много от лишените от свобода вземали тези лекарства години наред. Давали се „по малък размер“, като свидетелят е чувал за „*****“. За други лекарства не е виждал и не знае. Специално държи да подчертае, че д-р Д., че на всеки лишен от свобода е обърнала внимание, не само той бил доволен от нея, а много хора.

От показанията на свидетеля Р. Д. Р. се установява, че същата е лаборант, който е взимал кръв на затворниците. Последно е посещавала затвора за изследвания през ноември и декември ****г. Д-р Д. поискала разрешение от управителя на медицински център № *** д-р П., където в този момент работела свидетелката, като свидетелката отишла на два пъти, за да вземе кръвта на съответните пациенти, те имали направления издадени. Чисто технологично ѝ било разрешено да влезе, като оставила телефоните си на портала, дала личната си карта, написали ѝ пропуск, тогава д-р Д. отишла да я вземе, минали през много врати, които се заключвали, качили се на втория етаж, където е манипулационната и всеки затворник бил воден с охрана, като свидетелката според съответното направление взимала каквито проби трябва. След това дошъл куриера на лабораторията, взел пробите, направили изследванията и когато било готови, д-р Д... си взела резултатите. В съседство на манипулационната бил здравен пункт за лежачо болни. Свидетелката сочи, че именно тя е била изпратена, защото има дълъг стаж с пациенти с проблемни вени, вкл. и наркомани, а при лишените от свобода е същото - с трудни вени, като няколко души е взимала кръв от крака, защото на ръцете нямат вени.

От показанията на свидетеля Н. И. Б., психиатър в Онкодиспансера и в медицински център в кв. К. П., се установява, че в качеството си на лекар психиатър от медицински център „*****“, който е в района на затвора, е викана да посещава Затвора П. Същата в показанията си сочи, че обслужва лишените от свобода в затвора П., изписвала им е лекарства, една част от които са на „зелени рецепти“, като не ѝ е известно друг психиатър, освен нея, да е предписвал хапчета за психично болни в затвора, вкл. и такива на зелена рецепта. Свидетелката не е много наясно с конкретния ред на раздаването на такива лекарства в затвора П., уточнява, че след нейна консултация се предписва на съответно

консултираните пациенти терапия, която понякога се налага да се дава сутрин и вечер, или и обед, като ѝ е известно там да има специален екип, който обслужва пациентите. Ставало въпрос за много пациенти, свидетелката била викана вкл. и за хоспитализации, извън редовен график за прегледи, но не помни подробности. Същата уточнява, че понякога и прегледът, и хоспитализацията на такъв болен са извършвани преди да му се издаде направление, което било издавано впоследствие. Същата сочи, че когато извършва преглед в затвора, времето я притиска и не могат на момента да се съставят нужните документи, като понякога е вземала направленията за предишните прегледи при следващо посещение. Свидетелката сочи, че болните са много, чака се много откън, прегледът отнема време, един по един се преглеждат лицата, а понякога и техниката може да откаже. Ето защо документацията за прегледите не винаги била издавана в деня на извършването им фактически. Случвало се е и, да се дадат няколко направления едновременно във времето, както и първо да се направи прегледа и после да се издаде направление. Прегледът винаги бил извършен. относно документацията – времето ги притискало. Посещенията на свидетелката в затвора най-често били по изрична покана, когато се съберат списък с лица за преглед. Свидетелката сочи, че работи в медицински център по граждански договор и не е съставяла отчети и доклади за свършената в затвора П. работа, работела е и с предишните лекари на затвора П. - д-р И., д-р В. и предполага, че е препоръчана от тях и на д-р Д., допреди д-р Д. да започне там работа, двете не се познавали. Със затвора П. свидетелката няма граждански договор, викана е като външен специалист от медицинското звено.

Изслушана е по реда на чл. 176 от ГПК ищцата, която в обясненията си обяснява защо са били в стационара посочените в заповедта за налагане на наказание лица – А. О. А., И. К., П. Р., П. Б. и А. А.. Лицето А. О. при приемането му от ареста в Затвора П. представило мед. документация за хронично заболяване „анемия ферифрива“, т.е. анемия, която е вродена с неясна етимология, наличие на сърдечни пристъпи и то не постоянно, понякога, което я накарало за момента, по време на прегледа да го приеме в стационара за наблюдение. Това не било неоправдано, тъй като след това лицето било хоспитализирано в болница „Св. *****“, във вътрешно отделение, където му били проведени наново изследвания, имал оттам епикриза, приложена в досието му и потвърдена за пореден път диагнозата, и назначена терапия.

Лицето И. К. вече било в стационара, когато ищцата започнала работа, колко време преди това е било там, не знае. Той поддържал високо кръвно, няколко пъти излизал от ритъм и му викали бърза помощ, лежал няколко пъти в кардиологични клиники: в първа градска, във втора градска болница, имал си приложена документация. Той не е бил постоянно в стационара и по болници, той е бил изписван, връщал се в килията, след усложнения и проблеми отново се връщал в стационара.

П. Р. бил временно в затвора в П., предстояло му да бъде приведен в затвора в П., на три пъти, той изпадал в клинична смърт, впоследствие се оказало, че едната му клапа не работи, направили необходимото обдишване и хоспитализация, като след като бил приведен в затвора в П., бил приведен в болница в П., „*****“, където е сложен стент.

П. Б. бил с бъбречни кризи и поддържал високо кръвно налягане, и съответно имал предписани медикаменти.

А. А. страдал от „ХОББ“, с дихателна недостатъчност, задушаване, без да се разбере от какво, от влага ли, от какво и му изписали помпички, но когато го приели в конкретния случай му слагали урбазон, който бил животоспасяващ за него и също по този повод бил оставен за наблюдение.

Според ищцата редовните амбулаторни прегледи не се отразявали в момента на извършването им в софтуерният продукт „*****“, тъй като нямало компютър в манипулационната, където се извършвали, а само в един журнал се отбелязвали имената, диагнозата и терапията. Във самата манипулационна нямало компютър, където да се въведе в момента прегледа. При последващото им издаване листовите от амбулаторните прегледи се подписвали от лицата. Ищцата твърди да е преглеждала лишените от свобода по график, като според нея е невъзможно броят направления да съответства на броя лишени от свобода, тъй като на един пациент, в случая на лишен от свобода, може да се назначат няколко медико-диагностични направления, т.е. различни изследвания, а тъй като всеки талон за изследвания събира шест проби, а понякога се налага да се направят повече, така че това не е възможно да бъде, на всеки пациент се издава повече от едно направление. Според ищцата прегледите при кардиолог през декември ***г. са извършени и отразени от специалиста, повечето амбулаторни листове от тези прегледи са по досиетата, а неразпределените са в папката с консултации. Ищцата уточнява, че е извършвала работа за три щата, а е била сама и не е успяла да подреди всичко по досиетата. За самата база данни „*****“ обяснява, че тази програма е към Главна дирекция ИН и в тази програма се извършват и отразяват само и единствено медицински прегледи, консултации, изследвания, терапия, за всеки лишен от свобода поотделно, кога е консултиран, на коя дата. Ищцата твърди, че ответната страна по всяко време разполага с данните ѝ за достъп до програмата, че тя се намира във владение на ответника, който е използвал базата данни по време на отсъствието ѝ, след което ѝ го е вменил във вина, че е издавала направления и документи по време на отпуск и по време на болничен. Ищцата твърди, че въпреки че в системата са въведени нейна парола и акаунт, то тя извън Затвора няма достъп до тях, през интернет достъп имат само ГДИН и системен администратор.

При така установените факти от значение за спора, съдът намира следното:

Уволнението е формално незаконосъобразно, на няколко основания.

На първо място, съдът намира, че уволнението е незаконосъобразно извършено, в нарушение разпоредбата на чл. 193 от КТ, тъй като ответната страна, само формално, без да изпълни задължението си да приеме и обсъди дадените изключително подробни писмени обяснения на дисциплинарно наказаното лице, както и да събере поисканите от него в обясненията му доказателства, само на две места в уволнителната заповед, и в края на същата, бланкетно е посочено, че са снети и взети предвид писмените обяснения на ищцата, с които тя отрича всички обвинения, като е цитирано писмото за изискването им. След щателен анализ на документите обаче съдът установи, че в заповедта за налагане на

наказание цитираните признания, уж в писмените обяснения на ищцата по преписката, изобщо не кореспондират на дадените от нея такива, напротив. В заповедта за налагане на наказание обясненията, дадени по повод искането, за отделните нарушения изобщо не са обсъждани, преписано е дословно искането за даване на обяснения, самите обяснения не са коментирани, като с едно изречение в края на заповедта е посочено, че на служителя са искани обяснения и той е дал такива, в които отрича всички твърдения и констатации на комисията, и представя обяснения от трето лице – лишения от свобода А. О. А.

Изключително подробните ѝ обяснения, дадени на два пъти с два отделни входящи номера, едните по повод справка от проверката и другите по повод искането за даване на обяснения, никъде не са обсъдени. Видно е, че заповедта изцяло преписва искането за даване на обяснения, и изобщо не са взети предвид представените от ищцата досиета на служители, нито твърдението ѝ, че конкретен ръководен служител в затвора е разпореждал на трети лица да влизат в системата ***** с нейната парола, в нейно отсъствие, и да издават документи от нейно име. Буди недоумение, след така детайлно образуваната дисциплинарна преписка, назначаване на комисия и даване възможност на ищцата (очевидно - само формално, с цел спазване процедурата по чл. 193 от КТ от външна страна) да вземе становище, вкл. и да даде обяснения, след като ищцата е заявила кои лица от администрацията на Затвора са дали достъп и предоставили паролата ѝ както на лишен от свобода, така и на трети лица, за да влизат в системата, и бидейки наясно със строгия пропускателен режим на достъп до кабинета ѝ, това никъде не е обсъдено, като от показанията на св. И. е видно, че ищцата не може да влезе или да извърши каквато и да било дейност без него, а до кабинета ѝ, докато отсъства, достъп имат само служителите от ръководството и в никой случай лишени от свобода, назначени в медицинския център, както и трети лица. По същия начин е процедирано и с всички останали обяснения на ищцата. Същите абсолютно никъде в заповедта не са коментирани, няма никъде индикации изобщо да са били реално взети предвид, дори само прочетени, преди преписването на искането на обяснения под формата на заповед за налагане на дисциплинарно наказание – уволнение. Още със заключението на самата дисциплинарна комисия случаят е бил предрешен, ищцата е предложена за дисциплинарно уволнение, обясненията ѝ са изискани и приети само формално, даден ѝ е изключително кратък срок от три дни, за да даде обяснения по толкова обвинения, касаещи документация, проверявана от тричленна комисия с месеци, срокът на която проверка дори е бил продължен, незабавно след даването им са изискани и получени още същия ден съответните разрешения от синдикалния орган, и бланкетно в заповедта е посочено, че с обясненията си ищцата отрича всички нарушения.

С оглед на всичко дотук изложено, съдът намира, че дисциплинарно-наказващият орган не е изпълнил задължението си съгл. чл. 193, ал. 1 от КТ не само да приеме писмените обяснения на служителя, но и да събере и оцени посочените доказателства. Писмените обяснения са само „формално“ (съдът използва терминологията на самия ответник) изискани и приети, но нито са обсъдени, нито са събрани и оценени посочените от наказания служител доказателства. С оглед на горното, уволнението се явява формално незаконосъобразно и

като такова подлежи на отмяна.

На следващо място, въпреки привидно подробното описание на част от нарушенията, за повечето от тях не е посочено нито кога са извършени, нито кога са открити, какво точно нарушение на трудовата дисциплина представляват, кога и на кои лица са изписани посочените психотропни лекарства, от кого, в какво се изразява „формалността“ на извършените прегледи и изследвания, за всяка група от тях, в какво точно се изразява несъответствието в броя направления и тяхното дублиране, и др. Сочи се брой изследвания, какво е изискала комисията, но липсва посочване кои са тези лишени от свобода, чиито изследвания липсват, кога са били извършени те, и други признаци, сочещи на това какво е точно нарушението и кога е извършено, даващи възможност да се организира защитата на дисциплинарно наказаното лице. Цитират се 179 изследвания на кръв на гладно, не се сочи кога са извършени те. След описването на фактическата обстановка, включваща множество деяния, изобщо не е посочено всяко от тях какво точно нарушение на трудовата дисциплина представлява, общо в заглавната част на заповедта са посочени разпоредбите на чл. 190, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 7 от Кодекса на труда, след описването на нарушенията са цитирани точки от длъжностната характеристика на ищцата и какви задължения вменяват те, цитирани са конкретни разпоредби от няколко наредби, цитирани са членове от Вътрешни правила за мрежова и информационна сигурност в ГДИН и териториалните й служби, след което с едно изречение общо е посочено, че извършените от д-р Д. – К. деяния представляват нарушение на тр. дисциплина съгл. чл. 187, ал. 1, т. 3 – неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологичните правила“ и т. 10 – неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в ПВТР, КТД или определени при възникване на ТПО, за което на осн. чл. 188, т. 3, вр. с чл. 190, ал. 1, т. 7 от КТ се предвижда налагане на дисц. наказание: *****“. Не става ясно кои свои конкретно задължения ищцата е нарушила какво точно не е изпълнила, описаните в обстоятелствената част на заповедта неща какви конкретно нарушения съставляват. За голяма част от нещата дори не става ясно как така работодателят е приел, че са нейни задължения и, че нарушението е извършено именно от ищцата.

Ето защо заповедта според съда не отговаря на изискванията на чл. 195, ал. 1 от КТ, което също е самостоятелно основание за нейната отмяна.

Също така следва да се отбележи, че дори да се приеме, че процедурата по изискване, приемане и оценка на обясненията на ищцата е спазена, а заповедта – редовна от външна страна, то от събраните по делото доказателства, обсъдени в тяхната съвкупност се установява, че нещата, за които ищцата е наказана, че не са реално извършени, са извършени, а ответникът, в чиято тежест е да установи нарушенията, които не са извършени с бездействие, а с конкретни действия, не е ангажирал конкретни доказателства в тази насока, въпреки дадените му указания, тъй като оспорените докладни, справки и констатации на комисията представляват частни изходящи от ответника документи, които не се ползват с доказателствена сила за отразените в тях факти и обстоятелства. Следва да се отбележи и, че от самия доклад – справка-заключение на комисията не може да се установи

изобщо на какво основание се приема, че част от описаните като нарушения неща, които реално представляват организационни нарушения от страна на ръководството на затвора – П. са вменени именно на ищцата – достъп на трети лица до заключен и охраняван със СОТ кабинет и компютър в нейно отсъствие, организиран от ръководството на затвора П. режим на раздаване на вечерните лекарства, както се установи – такива, действащи успокоително на нервната система, няма как да се установи как точно дублирането на направления за един календарен месец и отхвърляне от програмата на второто, без да е проведен първия преглед, представлява нарушение именно на срока на валидност на направленията. Ответникът дори не е пожелал да ангажира гласни доказателства чрез разпит на членовете на тази комисия, а от показанията на ангажирания от него свидетел за установяване „безконтролно раздаване на медикаменти“, тези твърдения останаха неустановени. Самият свидетел на ответника сочи, че е бил преглеждан от лекари специалисти в затвора, като обаче не може да разбере значението на терминологията и му се налага да му се обяснява с прости думи, за да разбере какво се пита, за да отговори правилно.

От показанията на свидетелите на ищцата се установи, че прегледите от специалисти, за които са издадени направленията, реално са извършени, от представените от самия ответник документи е видно, че тези лекари са съставяли документи, влизали са по няколко дни да преглеждат по график в затвора, както и че не всяко влизане на тези лица е записвано в книгата. Св. Д. И. обяснява, че горното – посещения на специалисти по график в затвора П., води до спестяване на разходи в сравнение със ситуацията, в която лишени от свобода се извеждат на преглед и изследване във външни заведения, когато е необходима охрана, график, служебен транспорт и което води до заплащане на изв. труд на придружаващите ги служители на З.

Безспорно се установи по делото, че всички прегледи и изследвания, в чиято „формалност“ е обвинена ищцата, са извършвани, по график, след записване от лишените от свобода, те са водени под конвой, на групички, като поради липсата на техника в самата манипулационна, както и на време, специалистите са съставяли амбулаторните листове по записки на по-късен етап. Свидетеля И., чието задължение е било не само да пази, но и да контролира дейността на ищцата, е присъствал и на вземането на кръв, и на прегледите от специалистите. Става ясно и защо е имало издадени амбулаторни листове от ищцата и въз основа на тях - направления на лишени от свобода, с по-късна дата и час – защото всичко е изготвяно по график, като е въвеждано поетапно в програмата, в кабинета, който е на отделно място от манипулационната и отново е въпрос на организация при ответника, който е отказал да има компютър в манипулационната, за да се въвежда всичко в момента на самия преглед. Касае се за множество лишени от свобода, голяма част от тях страдащи от хронични заболявания, които са били последователно преглеждани, а след това всичко е въвеждано в системата „*****“, до която ищцата няма достъп от друго място. Установи се и, че тези специалисти, които са обвинени във „формално“, имайки предвид фиктивно, извършване на прегледи, са влизали в затвора след съгласуване и предварително разрешение на началника, преглеждали са, като всичко е осъществявано и под контрола на св. И. Досежно твърденията

за липсата на предписана терапия от съответния специалист, съдът намира, че дали има или не такава е въпрос извън компетентността или отговорността на ищцата. Досежно психоактивните медикаменти и другите лекарства, които се вземат „с бележка“ се установи, че става въпрос за лекарствата, изписвани от св. Б., че същата работи със затвора от много години като психиатър, ищцата е продължила да ползва услугите ѝ, в затвора има множество лица, страдащи от психични заболявания, част от тях са дошли с назначена терапия отвън, на други е назначена или променена от св. Б., самите „картончета“ са издадени от няколко различни лекари, като двама свидетели – служител на ответника и лишен от свобода, свидетелстват за реда на раздаване на „вечерните“ лекарства и защо те не винаги се раздават от лекар, а от санитар и в присъствие на главен надзирател, като това е организация, наложена от ръководството на затвора П. Този процес на раздаване на предварително приготвените от лекаря еднократни дози за съответния пациент се контролира именно от този служител. Няма как да се вмени в тежест на ищцата „търговията“ между лишени от свобода с лекарства, и резултатите от нея, които не са изпили на място, при условие, че за ищцата няма изрично вменено задължение да присъства на приемането на вечерните лекарства чрез поемането им през устата от пациента, и при спазване на установения ѝ режим на работно време – раздаването им се извършва след приключване работното време на ищцата, тя не присъства седем дни в седмицата на работното си място, а тези лекарства се приемат всеки ден.

Досежно съставените от компютъра и профила на ищцата документи в нейно отсъствие, установи се строгият режим на достъп до кабинета ѝ, както ѝ че ключовете не може да се изнасят, винаги стоят на определен пост,оттам се вземат и там се оставят, има заключване на няколко сектора, видеонаблюдение. Достъп до тази система от място, извън кабинета си, ищцата няма. Докато е била там. и компютърът включен, св. И. е следил компютърът да не се ползва от лишени от свобода, по изключение е ползван от друг лекар, докато ищцата е била на работа, и се сочи кой. Горното се установява подробно от показанията на св. И. Ищцата многократно в обясненията си заявява кое лице от ръководството на затвора П. е давало достъп без нейно разрешение до компютъра ѝ, дори е завела гражданско дело срещу него в тази връзка, но обясненията ѝ нито веднъж не са били взети предвид, нито информацията е била проверена, при условие, че именно ответникът разполага с необходимия ресурс да стори това – от ръководството имат достъп до ключовете от кабинета, системен администратор – до паролата на ищцата, ръководството има записите от видеонаблюдението.

Видно е от медицинската документация, представена от самия ответник, че лицата, за които ищцата е обвинена, че са държани неоправдано дълго в стационара, с намек, че това е ставало вероятно срещу заплащане, са имали сериозни здравословни проблеми, във връзка с които са били привеждани и по спешност в болница, и им е назначавана терапия. За едно от лицата ищцата изрично е посочила, че състоянието му е критично още при приемане, и е видно, че му е била извършвана медицинска интервенция по отстраняване на тромби. От представената тетрадка стационар се установява,че същата се е водила винаги по един и същ

начин, и преди постъпване на ищцата, и след уволнението ѝ, а данните за прегледите, за терапията и състоянието на лицата са вкарвани в електронните им досиета в програмата. След уволнението на ищцата само за период от няколко месеца в стационара са приети няколко лица, които пролежават с месеци и не са били изписани, като едно от лицата, за чийто чест или дълъг престой е обвинявана ищцата, пак е постъпвало в стационара след уволнението ѝ.

Никъде в заповедта не е посочено коя точно нормативна уредба ищцата не познава или умишлено не прилага, в кой период е станало това.

Досежно обвинението за липсата на необходимост от закупуване на медикаменти на стойност 19 882, 88 лева, както и за неправилно отразяване на делимост на опаковките, това е толкова неясно формулирано, че не става ясно какво точно е нарушението на ищцата, нито пък е и доказано от ответника. От представени договори и фактури, както и справки не може да се установи конкретно нарушение на ищцата.

Не се установиха и останалите посочени в заповедта нарушения, нещо повече, описанието им е толкова нередовно, че не става ясно какво точно нарушение на трудовата дисциплина е извършила ищцата, нито по какъв начин цитираните в заключителната част на заповедта разпоредби са били нарушени. При условие, че в доклада е установено, че няма разминаване в наличностите на лекарствата, и са констатирани счетоводни проблеми, не става ясно как и защо точно ищцата е наказана за неща, които са задължение на началника на затвора и директор на лечебно заведение и защо на нея са вменени счетоводни задължения. В тази връзка - ищцата няма такива вменени задължения с длъжностната характеристика.

В заключение следва да се посочи, че ответникът, въпреки представянето на изключително голям обем документи по делото, не успя при условията на пълно и главно доказване да установи, че ищцата е извършила вменените ѝ нарушения на трудовата дисциплина, нито пък по какъв начин изложените в описателната част на заповедта обстоятелства представляват нарушения, извършени именно от ищцата, и какви точно, поради което и уволнението като незаконосъобразно ще се отмени.

Ето защо уволнението е незаконно, поради което искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ следва да се уважи.

С оглед основателността на главния иск за отмяна на уволнението като незаконно основателен е и искът по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението работа. В случая не е налице пречка за възстановяване ищеца на работа, тъй като същата е работила по безсрочно трудово правоотношение, а не по срочно такова, срокът на който да е изтекъл.

По основателността на иска по чл. 225, ал. 1 от КТ вр. с чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ за присъждане на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение съдът намира следното:

За присъждане на обезщетение поради оставане без работа следва да бъде уважен искът за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна, ищецът да докаже, че е останал без

работа за периода, за който претендира обезщетение, но не повече от 6 месеца, и ищецът да докаже размера на този иск, като установи размера на brutното трудово възнаграждение, получено за пълен работен месец преди уволнението. Фактът на оставане без работа следва да се докаже със съответен официален документ, като такъв в случая е представеният оригинал от трудова книжка за констатация в съдебно заседание.

В настоящия случай при извършената констатация от трудовата книжка на ищеца в съдебно заседание от *****г., издадена от министерство на правосъдието Затвор П. от дата ***** г., серия ***, № *****, е вписано на страница 6-7 трудовото правоотношение със Затвор П., длъжност *****, дата на постъпване ***** г., дата на прекратяване ***** г., при условие, че в заповедта е посочено, че се прекратява от връчването – *****, основание чл. 330 ал. 2 т. 6 от КТ, вписано е прослуженото време от ***** г. до ***** г. и на следващите страници не се констатира допълнителни вписвания и отбелязвания, не се констатира отбелязвания за платени обезщетения. Видно е от извършената служебна справка за трудови правоотношения на ищцата, че същата след уволнението си от ответника в периода ***** е нямала регистрирани трудови правоотношения, като е започнала ново трудово правоотношение на *****, след изтичане на шестмесечния срок. В справката датата на прекратяване е отразена правилно – *****, за разлика от ТК на ищцата.

От представеното от ответника удостоверение за последното БТВ на ищеца за пълен раб. месец преди уволнението, л. 52 от делото, се установява, че същото е за м. февруари *****г. и възлиза на 2 865, 81 лева. За шест месеца размерът на обезщетението възлиза на 17 194, 86 лева. В същия размер е и предявеният иск, който следва да се уважи изцяло, тъй като ищецът е бил без работа в процесния период, 6 месеца след уволнението, поради което му се дължи обезщетение в горепосочения размер, за целия процесен период.

Претендирана е била законната лихва върху тази сума от завеждането на иска до окончателното плащане. Вземането е лихвоносно, исковата молба има характер на покана, поради което искането ще се уважи.

С оглед изхода на спора ищецът има право на присъждане на разноските по делото. Направените от ищеца разноски възлизат на 1700 лева – платено адвокатско възнаграждение. Същите следва да се възложат в тежест на ответника. Направено е от пълномощника на ответника възражение за прекомерност на същите.

В случая се касае за защита и съдействие по трудов спор, като са предявени три иска – за признаване уволнението за незаконно и отмяната му, за възстановяване на предишната длъжност и за присъждане на обезщетение за оставане без работа, като и трите иска са уважени. Минималният хонорар, съгласно действащата към момента на сключването на договора Наредба № 1/2004г. за МРАВ, преди изменението през 20****г, е, както следва – по иска за признаване уволнението за незаконно – 710 лева, по иска за възстановяване на работа, 710 лева, и по оценяемия иск с цена 17 194, 86 лева – 1045, 85 лева. Следователно минималният хонорар по делото възлиза на 2465, 85 лева, като с оглед значителната и фактическа, и правна сложност на делото, и броят на съдебните заседания дори и двукратно

да би бил завишен над сумата 2465, 85 лева, той не би се явил прекомерен. Ето защо възражението за прекомерност на хонорар, чиято стойност – 1700 лева, е с 1/3 под минималната за съответния вид дело без фактическа и правна сложност, е абсолютно неоснователно.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, вр. с чл. 1 и чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС държавна такса върху уважените искове, както следва: по чл. 344, ал. 1, т. 1 за отмяна на уволнението – 80 лева, по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението работа – 80 лева, и по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 225 от КТ за присъждане на обезщетение за периода на оставане без работа вследствие на незаконното уволнение – 687, 79 лева, общо 847, 79 лева (осемстотин четиридесет и седем лева и седемдесет и девет стотинки).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на Р. Г. Д. – К., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. П., ул. „*****“ № **, чрез адв. Б. Б., извършено със Заповед № ***** на Гл. комисар И.Й. – Главен директор на „Г. Д. „*****“ към Министерство на правосъдието, с която ѝ се налага дисциплинарно наказание „*****“ и трудовото ѝ правоотношение е прекратено на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, **ЗА НЕЗАКОННО И ГО ОТМЕНЯ.**

ВЪЗСТАНОВЯВА Р. Г. Д. – К., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. П., ул. „*****“ № **, чрез адв. Б. Б. на заеманата преди уволнението работа – „*****“ в Затвора - гр. П., ** категория, при „Г. Д. „*****“ към Министерство на правосъдието.

ОСЪЖДА „Г. Д. „*****“ към Министерство на правосъдието, с адрес: гр. С., бул. „*****“ № **, представлявана от Гл. комисар И. Й. – Главен директор да заплати на Р. Г. Д.- К., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. П., ул. „*****“ № **, чрез адв. Б. Б. сумата от **17 194, 86 лева** (седемнадесет хиляди сто деветдесет и четири лева и осемдесет и шест стотинки), представляваща дължимо **обезщетение на основание чл. 225, ал. 1 от КТ** поради това, че Р. Г. Д. – К. е останала без работа вследствие на незаконното уволнение, за периода от ***** до ***** г., ведно със **законната лихва** върху главницата от датата на завеждане на исковата молба – ***** до окончателното плащане на дължимите суми, както и да ѝ заплати сумата от **1700 лева** (хиляда и седемстотин лева) – **разноски** за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Г. Д. „*****“ към Министерство на правосъдието, с адрес: гр. С., бул. „*****“ № **, представлявана от Гл. комисар И. Й. – Главен директор да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС сумата от **847, 79 лева** (осемстотин четиридесет и седем лева и седемдесет и девет стотинки) – **държавна такса** върху уважените искове.

Решението подлежи на обжалване пред П. окръжен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____